

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 585/2014
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца Ж.В. из П., чији је пуномоћник адвокат Б.Г. из Н.Б., против туженог А.В. АД из Б., чији је пуномоћник адвокат И.Ј., из Б., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр.2689/11 од 20.11.2013. године, у седници одржаној 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр.2689/11 од 20.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3095/10 од 17.02.2011. године, усвојен је тужбени захтев и поништено је решење туженог о отказу уговора о раду бр.808 од 16.06.2006. године као незаконито (став 1). Утврђено је да је тужба повучена у погледу захтева за враћање тужиоца на рад (став 2). Тужиочев предлог за одређивање привремене мере враћањем на рад на раније радно место је повучен (став 3). Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 42.500,00 динара (став 4).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр.2689/11 од 20.11.2013. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и четвртном изреке. Одбијен је тужиочев захтев за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

У списима ове парнице постоји основно пуномоћје туженог од 18.07.2006. године издато адвокатима Адвокатске канцеларије Д.,Б. & П., које је достављено уз одговор на тужбу. У пуномоћју је дато овлашћење за шест именованих адвоката да заступају појединачно или заједнички тужену банку у овом предмету. Међу њима је адвокат И.Ј., који је у пресудама означен као пуномоћник туженог и коме је вршена достава, а у току парнице је на расправама најчешће заступао туженог. Исто пуномоћје садржи и посебно овлашћење означено као „сагласност“ да именоване адвокате могу са истим овлашћењима да заступају три адвокатска приправника те адвокатске канцеларије наведена по имену и презимену. Међу адвокатским приправницима означен је и А.М.. У току парнице је за заступање туженог издато и заменичко пуномоћје адвокату С.Р. из исте канцеларије.

Ревизију против правноснажне другостепене пресуде је у име туженог као пуномоћник сачинио, потписао и ставио свој печат адвокат А.М.. Међутим, за овог адвоката у списима не постоји ни посебно ни заједничко пуномоћје за заступање туженог али ни пуномоћје поводом изјављивања ревизије.

Одредбом члана 84. став 2. ЗПП, прописано је да странку мора заступати адвокат у поступку по ревизији и захтеву за заштиту законитости. Овде пуномоћје одређује странка, која по својој диспозицији овлашћује пуномоћника да предузима поједине одређене радње или све радње у поступку (члан 88. став 1. и 2). Пуномоћник адвоката може замењивати и адвокатски приправник који је код њега запослен ако је странка тако одредила у пуномоћју, сагласно одредби члана 88. став 3. ЗПП, као што је то учињено у конкретном случају. Када пуномоћје издато адвокату не садржи ближе одређене радње заступања странке, за одређивање обима његовог пуномоћја примењују се општа процесна овлашћења која су прописана и садржана у одредбама члана 89. ЗПП. У ставу првом под тачком 1. овог законског члана садржано је и овлашћење на изјављивање ревизије као правног лека против судске одлуке. Пуномоћје странка издаје у писаном облику (члан 91. ЗПП). У вршењу своје делатности, приликом заступања странке у поступку, адвокат је дужан да на сваку исправу, допис или поднесак који је саставио стави свој потпис и печат, како је то прописано одредбом члана 29. став 5. Закона о адвокатури („Сл. гласник РС“, број 31/11).

У време заснивања ове парнице А.М. је био адвокатски приправник овлашћен да, према садржини пуномоћја туженог, у складу са законом замењује адвокате из адвокатске канцеларије у којој је запослен, у вршењу радње заступања туженог у поступку. Према изричитој садржини одредаба члана 84. став 2. и члана 401. став 2. тачка 2. ЗПП, адвокатски приправник није овлашћен да заступа странку у поступку по ревизији. То значи да не може ни да се потпише на изјављеној ревизији као пуномоћник странке јер није адвокат.

Из стања у списима произилази да је ранији адвокатски приправник А.М. постао адвокат исте адвокатске канцеларије, и он је у том својству у име туженог сачинио и потписао изјављену ревизију. То је, међутим, учинио без пуномоћја којим би га тужени овластио на заступање у парници односно на изјављивање ревизије. При томе, постојеће пуномоћје из ранијег периода којим тужени овлашћује исто лице у својству адвокатског приправника да замењује адвокате, његове пуномоћнике, и да га заступа са истим овлашћењима у парници, не важи

за изјављивање ревизије, без обзира на чињеницу што је то лице у међувремену стекло статус адвоката.

Како адвокат који је у име туженог изјавио ревизију нема пуномоћје са овлашћењем на подношење ревизије, ревизија је недозвољена у смислу члана 401. став 2. тачка 1. ЗПП. Такву ревизију одбацио је Врховни касациони суд, будући да то није учинио првостепени суд, применом члана 404. у вези члана 401. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**